

Milloin Ja Missä On Jesus Syntynyt

Joulunvietto Jesuksen syntymäpäivänä ei ole vielä kovin vanha tapa. Kirkkoisat Origines ja Tertullianus eivät siitä vielä mitään tienneet, eikä viidennellä vuosisadalla "Jälkeen Kristuksen syntymisen" vielä Jesuksen syntymäpäivä joulukuun 25 päivänä ollut tunnettu kukaan kirkon alalla. Mesopotamiassa ja Armeniassa, jotka kuuluvat vanhimpaan kristilliseen kirkkoon, ei 14:sta vuosituutaan saakka tunnettu joulujuhlaa, Konstantinopolissa otettiin se käyttöön vuonna 380 Kristuksen syntymisen jälkeä "pyhän" Krysostomuksen kirjeen agitatiosin vuoksi sen hyväksi. Roomassa se tuli käyttöön piispa Johannes Nikelaian todistuksen mukaan vasta paavi Julius I aikana (337—352). Siihen saakka ei missään oltu juhlittu Jesuksen syntymäpäivää, vaan ainoastaan vapalajajan "Ilmestyspäivää", kastepäivää Jordanilla, tammikuun kaudena päivänä.

Ilmestyspäivän viettämisen tammikuun kaudena päivänä ei ollut satunnaisista kristillisisä luhkokuunilla. Samaa päivää olivat jo vuosisatoja viettäneet pakanat auringon uudestisyntymisjuhlaa. Entiset egyptiläiset viettivät tätä päivää auringon jumalansa Osiriksen syntymäpäivänä, jolloin papit kantoivat kirkossa pienen lapsen kuvaa, asettaen sen kalkea kansan nähtäväksi vastasyntyneen jumalan kuvana. Samoin alkoiin illoesti myös kreikkalaisten jumala Dionysus, joka purjehti meren ylitse aluksellaan tuomaan kevyitä sinuukseja, jota samoin juhlittiin tammikuun kaudena päivänä. Kristillinen kirkko Mesopotamiassa on myöskin eräiden historiallisten tietojen mukaan juhlittu Jesuksen "ihallista syntymää" tammikuun kaudena päivänä. Kirkko pysyi kauan itsepuolustukseksi tämän päivän juhlimisessa sen pakanallisen alkuperästä huolimatta. Sen jälkeen kun Rooman keisari julisti tammikuun ensimmäisen päivän uuden vuoden päiväksi paransi kristillinen kirkko tämän kiusallisen selkan päättämällä siten, että uuden vuoden päivä vastasi ensimmäistä päivää luomishistoriassa, ja että kun Aatami luotiin kaudena päivänä, niin oli Jesus toinen Aatami, joten hänen on täytynyt syntyä myöskin kaudena päivänä tammikuuta. Väkeästi luovuttiin tästä puolittien kristillistöstä pakanallisen juhlan viettämisestä ja hyväksyttiin joulukuun 25 päivä, joka sekä oli kokonansa pakanallinen. Tätä päivää, jota pidettiin syyspäivän seisuspäivänä, juhlittiin Aleksandriassa pakanallisena juhlaa; useat itämaalaiset uskonnot viettivät tätä päivää myöskin kevät- ja kesijumalansa syntymäpäivänä. Muinaisessa Roomassa vietettiin n. k. Saturnaalijuhlaa samoihin aikoihin, joten yleensä joulukuun 25 päivän juhliminen on pakanaista alkuperää.

Hospinian, Maximus Toursilainen ja monet muut kirkonpyhät ovat myöntäneet todeksi sen, että Jesuksen syntymisen siirtämisen tarkoituksena juuri joulukuun 25:ksi päiväksi oli pakanallisten Saturnaalien syyttäminen.

Kristinuskon kanssa kilpaili kauan persialainen salainen luhkokuuta, joka juhlittiin kirkon auringonjumalansa Mithrasin syntymäpäivää joulukuun 25:nä päivänä. Kristinuskolaiset, jotka olivat omaksuneet jo saangen paljon Mithraslähkettä, päätti vihdoin asettaa Jesuksen auringon jumalan tilalle.

Miksi Jesuksen syntymä ei juhlittu aikaisemmin riippui siitä, kun kätettiin, että Jesus vasta Jordanin kasteessa muuttui Kristukseksi, joka käsitys oli vanhempi kuin Jesuksen syntymisen yllinmöllisellä tavalla neitsestä. Vasta sen jälkeen kun kristillinen kirkko oli käynyt ankaraa sisäistä taistelua Kristuksen jumalallisuudesta, heräsi tarve muodostaa Jesuksen esihistoria tämän suuntaiseksi. Oppi siitä, että Jesus oli jumala jo äidin kohdussa, alkoi uyt tunkeutua yhä enemmän etualalle. Tähän tapaan vähitellen muokattiin tätä käsitystä ja alettiin juhlia joulukuun 25:tä päivää Jesuksen syntymäpäivänä, ollen sillä jo vuonna 506 puhtaasti kirkollinen luonne.

Evankelistain tiedonannot Jesuksen syntymävuodesta ovat raamatun tutkijat havainneet kokonaan paikkansa pitämättömiksi. Luukkaan evankeliumin mukaan syntyi Jesus Herodeksen aikana, mutta historian tietojen mukaan oli Herodes kuollut jo neljä vuotta ennen meidän ajalaskumme alkua, joka kuten tunnettua, lasketaan juuri Jesuksen syntymästä. Joosefin ja Marian kerrotaan matkustaneen Betlehemiin veron panolle, jossa Jesuslapsi syntyi, ja joka tapahtui silloin kuin Kyrenius oli maaherrana Syyriassa. Todellisuudessa oli Kyrenius maaherrana vasta vuosina

Ruotsalainen toveritar Kata Dahlström on kirjottanut käynnistään Moskovan lähistöllä olevassa Boljshevo nimisessä lasten siirtolassa Kominternin kongressissa ollessaan. Kuvana, jonka hän siirtolasta antaa, on seuraava:

Oli jo kauan ollut puhetta siitä, että meidän olisi mentävä sinne. Nämä siirtolot, jotka sijaitsevat vähän matkan päässä Moskovasta, olivat Leninin sisaren johdossa. Oli sätelevin kaunis kesäkesän päivä. Minä ja toveritar Rosmire, yksi kongressin osanottajista, lähdimme yhdessä, meitä seurasi opastajamme muuan nuori venäläinen nainen. Moskovaa tältä taholta ympäröivät seudut eivät olleet erikoisen viehättävät, laajoja tasankoja, katsoimme minne tahansa. Matkustimme useiden kyllen oltse, yhden pienen joen ylitse, joita tapaa kaikkialla — ja niin olimme perillä.

Boljshevo oli aikaisemmin ollut huvilakaupunki. Sen kauniit huvilat olivat kätkeytyneinä kasvien vihreyteen, kaikki näytti niin houkuttelevalta. Suuntasimme kulkumme niiden huviloihin, joissa oli pikkulapsia. Ulkona tilavalla parvekkeella olivat lapset juuri nauttineet ensimmäisen päivän ateriansa, hyvän aamiaisen — leipää, puuroa ja maitoa. Siellä oli vielä koko joukko lapsukaisia jällellä, enin osa oli jo lähtenyt metsään ja kävelyille opettaajinsa.

Kuljimme ympäri huoneissa, taruskastelimme suurta määrää lasten teoksia käsittää y. m. Tämän mielen-

7—11 Kristuksen syntymän jälkeen, jassa. Pidetään myöskin mahdolliseksi Luukkaan mukaan oli Lysanias tetna, ett, evankelistat ovat käsitäneet rauhana Abilenessä niihin aikoihin, sanan "Nazer", joka merkitsee rinkiin Johannes Kastaja liikkui saaralasta, natsarealaisiksi. Tällaisesta muamassa, Historian tietojen mukaan "Nazerista" on profeetta Jesaja puoli Lysanias ollut kuollut jo vähintään 30 vuotta ennen sitä aikaa, jolloin Jesuksen evankelistain mukaan olisi pitänyt syntyä.

Sama on asialaita paikkaan näiden, jossa Jesus syntyi. Mateus kertoo hänen syntyneen Betlehemissä, täi koko Jesustarina on samallaista Tästä Markus ei tiedä mitään. Hän kertoo vain Jesuksen tulleen Natsaretilta, Galileasta, Jordanvirralle, aluakaan Jesuksen syntymisestä olevissa kertomuksissa ole mitään selitystä kasteen kautta hänestä tuli jumaista, jota ei tavattaisi pakanakalan poika. Evankelista Johannes ei sojen uskonnollisissa tarustoissa. Itämyöskään tiedä tästä syntymähistoriasta mitään.

Sen mukaan siis Jesus on syntynyt työhien kuin tuon jumalalapsen väi Betlehemissä. Tästä johdumme ky-noaminenkin. Siten ovat jumalten synnään, miksi häntä siis nimitettiin siittämiä kreikkalainen Zeus, Apollo, natsarealaisiksi? Tässä suhteessa e-assyrialainen Sargon, intialainen van-Krischna jne. Saman luontoisena yllan testamentin ennustukset. Mateus tynäkohtana voidaan myöskin pitää antaa Joosefin ja Marian matkustaa sitä, että melkein kaikki nämä jumala-Galileaan ja asua Natsaret nimises-lat on neitsyt synnyttäneet ja että sä kaupungissa, että profeettain en-lapsi pelastun vainoojensa käsistä. nustukset toteutuisivat, jotka olivat ja tulee maailman vapauttajaksi. puhuneet natsarealaisista. Tässä Tähän tapaan historian ja totki-suhteessa ovat evankelistat ilmoises-musten valossa vertaillossa Jesuksen ti joutuneet harhaan, sillä natsareasyntymistä johdumme ajattelunaan, että niin kutsuttu kristikansa on it-se asiassa palvelut lihes kaksituhatta vuotta muinaisia babylonialaisia ju-koihin epäillään suuresti, koska sitä ei mainita juutalaisten historiassa eikä Talmudissa, jossa muuten puhu-taan Galilean 33:sta kaupungista. Natsarealaisen nimen autamista Je-sukselle pidetään johtuneena suorastan hebrean kielestä, jossa jumalaa nimitettiin Na Sa Ra (NSR), joka viii eilimää, joka armoittomalla käi-merkitsee suojelijaa, valvojaa. Na-dellään ruhjoo kaikki tarut ja aset-taa ihmisen eteen kybän, alasto-man, aineperälisen totuuden ja lahjo-mattomuuden.

Käynti lasten siirtolassa

kiintoisen "kotitarkastuksen" jälkeen tapasimme Leninin sisaren. Oli suorastaan liikuttavaa nähdä, kuinka ihastuneet lapset olivat häneen. Koko sielullansa hän antautuikin työlensä.

Tehtyämme yhdessä pitkän kierroksen palasimme uudelleen huvilaan, jossa olimme ensiksi käyneet. Siitoksi oli jo suuri osa "pikku ihmisistä" palannut retkiltään ja me saimme iloiksemme nähdä erään tanssi- ja voimistelu esityksen lapsilta. Mukaan opettaja selitti lasten olevan innoituneita tanssin ja voimisteluun. Ja siitä se näyttikin. Norjina ja sulavina he liikkulivat paljain jaloin kuin olisi jokainen heistä käynyt "koko-naisen balettikoulun". Lapset olivat kaikki paljain jaloin.

Päivälisäikana menimme eräiseen isompaan huvilaan, jossa isomille lapsille ja aikuisille tarjottiin päivällistä. Siellä oli katetta pitkiä pöytiä. Siitä suuresta puutteesta huomattiin, joka silloin vielä vallitsi Yenanäillä, jaettiin riisikeittoa, leipää ja jotain venäläistä ruokalajia syötäväksi. Ruuan jälkeen vieraiden kunniaksi tarjottiin teetä, hunajaa ja pähkinöitä. Ateria oli hilpeä ja hohnea. Tunsin syvästi kunnioitusta kaikkia noita nuorempia sekä vanhempia natsovereita kohtaan, jotka nautuivat kokonaan työllensä, jonka he olivat saaneet suorittaaksensa.

"Näkköis, toveritar", selitti muuan opettajista, "meidän Venäjällä sano-

taan: Parhain lapsille ja punasotureille. Mitä me muut saamme, siitä ei ole niin suurta väliä. Lapset ovat tulevaisuutemme ja punasoturen tuleen puolustaa vallankumousta."

Ja kuitenkin tiesin, että usea näistä nuorista työstä, jotka palvelivat niissä lasten siirtoloissa, eivät olleet menettäneet ainoastaan rakkaimpainsa sisällissodassa, vaan kalkea, mitä he olivat omistaneet.

"Nyt on aika mennä teatterin katsomaan lasten näytintä", ilmoitettiin meille.

Toveritar Rosmiren ja useiden muiden kanssa saimme sinne ajaa samassa automobillissä, joka oli tuonut meidät Moskovasta. Teatteri sijaitti aukeamalla, jonka ympärillä oli leikkikenttiä. Suuresti jännitettynä seurasi tätä teatteriesitystä. Teatteriesityksen ja kuvanleppä avulla koetetaan täällä erikoisesti koetella kommunistisia näytteitä kasvattamaan lasten aivoihin kuin huomaamatta kommunistista solidarisuutta ja kommunistisia ajatuksia.

Teatteri oli tynösi siirtolan lapsista. Sitä naurua ja puheen sortua! Nyt annettiin merkki siitä, että näytintö alkaa. Solistikunta soitti ja lapset lauloivat Kansainvälisen. Sitten seurasi kuvaelma toistaan. Kaksi niistä erikoisesti painuivat mieleeni.

Pieni ryhmä tyttöjä, jotka esittivät ompelijoita, istui pitkän pöydän ääressä omellen alkerasti. Ho näyttivät ikävystyneitä ja masent-